

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
lov@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet

Holmens Kanal 20

1060 København K

T +45 72 20 50 00

E bm@bm.dk

www.bm.dk

CVR 10172748

J.nr. 2023 - 7887

20. november 2023

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 16. november 2023 stillet følgende spørgsmål nr. 20 (L 23), som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 20 (L 23):

”Vil ministeren kommentere henvendelsen af 15/11-23 fra Karsten Høj, Elmer Advokater, jf. L 23 - bilag 20?”

Svar:

Advokat Karsten Høj har i fortsættelse af mit svar af 10. november 2023 på spørgsmål 5 til L23 fremført en række yderligere kommentarer, herunder kommentarer til det fremsatte ændringsforslag.

I forhold til samspillet mellem arbejdsskadesikringsloven og erstatningsansvarsloven, så er erstatning efter arbejdsskadesikringsloven primær. Det betyder, at tilskadekomnes krav dækkes fuldt ud efter arbejdsskadesikringsloven, og at tilskadekomnes eventuelle yderligere krav efter erstatningsansvarsloven dækkes som supplerende erstatning.

Til besvarelsen har jeg indhentet bidrag fra Arbejdstilsynet, som oplyser:

”Lovforslaget har til formål at sikre, at tilskadekomne ikke kan få dobbeltkompensation for samme tab af indtægt for samme periode. I gældende praksis er der situationer, hvor tilskadekomne utilsigtet får erstatning for samme tab to gange.

Situationerne er opstået, idet der er en række forskelle på, hvilke erstatninger m.v. der kan udbetales efter henholdsvis arbejdsskadesikringsloven og erstatningsansvarsloven. Det bemærkes hertil, at der for så vidt angår erstatning for tab af erhversevne tillige er tale om forskelle med hensyn til vurdering af tabet af erhversevne, beregning, udbetaling og forrentning af erstatningen. Lovforslaget ændrer ikke ved dette, men det præciseres, at erstatning efter erstatningsansvarsloven vil *supplere* arbejdsskadesikringsloven.

I nogle sager bliver der udbetalt erstatning m.v. af den ansvarlige skadevolder eller dennes ansvarsforsikringselskab før der er truffet afgørelse om og udbetalt erstatning m.v. efter arbejdsskadesikringsloven. Det kan for eksempel være i en situation

i forbindelse med færdselsskader, hvor den modkørende har et objektivt ansvar efter færdselsloven og derfor er erstatningsansvarlig efter erstatningsansvarsloven. For at undgå, at tilskadekomne modtager erstatning for samme arbejdsskade flere gange, skal den ansvarlige skadevolder, i eksemplet den modkørende, eller dennes forsikringsselskab, kunne få refunderet en udbetalt erstatning m.v. Skadevolder vil få refusion af arbejdsulykkesforsikringsselskabet for så vidt angår arbejdsulykker eller af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring for så vidt angår erhvervssygdomme.

Der er i praksis en udfordring med hensyn til udbetaling af erstatning for tab af erhvervsevne, når tilskadekomne har ret til erstatning for tab af erhvervsevne efter begge love. Som det fremgår af lovforslagets bemærkninger, anses f.eks. midlertidig erstatning for tab af erhvervsevne *efter arbejdsskadesikringsloven* ikke som erstatningsbeløb af samme art som erstatning for tabt arbejdsfortjeneste *efter erstatningsansvarsloven*. Dette gælder, selvom de to erstatningsarter dækker tilskadekomnes tab af indtægt og ofte for samme periode.

Udfordringen medfører, at en tilskadekomne kan komme til at vente unødigt længe på sin erstatning, idet den ansvarlige skadevolder eller dennes ansvarsforsikringsselskab ofte venter med at udbetale erstatningen, indtil det er sikkert, hvilket beløb pågældende skal betale. Det skyldes, at gældende praksis indebærer, at den ansvarlige skadevolder eller dennes ansvarsforsikringsselskab ikke har sikkerhed for at få det udbetalte beløb refunderet.

Lovforslaget har til formål at sikre, at tilskadekomne ikke får erstatning for samme tab efter både erstatningsansvarsloven og arbejdsskadesikringsloven. Det drejer sig især om kompensationen for de erhvervsmæssige følger. Det er nu tydeliggjort i det fremsatte ændringsforslag 18 til lovforslaget, at erstatning for tabt arbejdsfortjeneste sidestilles med erstatning for tab af erhvervsevne efter arbejdsskadesikringsloven. Det gælder både ved midlertidig og endelig erstatning for tab af erhvervsevne og med uddannelsesgodtgørelse. Såfremt den ansvarlige skadevolder eller dennes ansvarsforsikringsselskab har udbetalt erstatning, som burde dækkes af arbejdsskadesystemet, vil pågældende kunne få det udbetalte beløb refunderet.

Justitsministeriet har været inddraget i forbindelse med denne ændring og har været ansvarlig for lovforslagets § 7, hvor der foretages en ændring af erstatningsansvarsloven.

Erstatningsansvarsloven og arbejdsskadesikringsloven har forskellige udbetalingsprincipper. Erstatning for tab af erhvervsevne efter erstatningsansvarsloven udbetales altid som et engangsbeløb (kapitalerstatning), mens erstatning for tab af erhvervsevne efter arbejdsskadesikringsloven både kan udbetales som en løbende erstatning og som et engangsbeløb (kapitalerstatning), og uddannelsesgodtgørelse vil blive udbetalt månedsvis. Lovforslaget ændrer ikke på udbetalingsprincipperne for tab af erhvervsevne efter arbejdsskadesikringsloven. Det er således efter gældende regler og praksis muligt at opføre differenceerstatningen efter erstatningsansvarsloven, og det vurderes ikke at være ændret efter forslaget. Arbejdstilsynet er opmærksom på, at der i forbindelse med udmøntning af lovforslaget kan være behov for præcisering af og vejledning om samspillet, og vil sørge herfor.”

I forhold til kommentarerne til voldsskedeforsikringen og samspillet til Erstatningsnævnet har jeg indhentet bidrag fra Arbejdstilsynet, som oplyser:

”Det følger af den foreslåede bestemmelse i offererstatningslovens § 13, stk. 3, jf. lovforslagets § 8, nr. 2, at træffer et forsikringsselskab eller en selvforsikret arbejdsgiver, jf. arbejdsskadesikringslovens § 48, stk. 5, afgørelse om at erstatningspligten ikke anerkendes, jf. arbejdsskadesikringslovens § 49 b, stk. 1, regnes fristen i offererstatningslovens § 13, stk. 1 fra tidspunktet for forsikringsselskabets eller den selvforsikrede arbejdsgivers afgørelse, forudsat at skadelidte har indgivet anmeldelse til forsikringsselskabet eller den selvforsikrede arbejdsgiver inden 2 år efter, at lovovertrædelsen er begået.

Af bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse fremgår det, at den foreslåede ændring vil indebære, at den tilskadekomne fortsat kan indbringe sin sag for Erstatningsnævnet, hvis voldsskadeforsikringsselskabet er mere end 2 år om at træffe afgørelse om, at sagen ikke omfattes af forsikringen. Forslaget skal sikre, at den tilskadekomne ikke vil være nødt til at anmelde sin sag præventivt til Erstatningsnævnet forud for udløbet af 2-årsfristen for ikke at udelukke sig fra Erstatningsnævnets behandling af sagen i tilfælde af, at voldsskadeforsikringen træffer afgørelse om, at en skade ikke dækkes af forsikringsordningen, mere end 2 år efter, at lovovertrædelsen har fundet sted.

Der er på den måde sikret sammenspil mellem voldsskadeforsikringsordningen og Erstatningsnævnet.

Det skal ligeledes bemærkes i forhold til kommentarerne om anmeldelse og frister m.v. i forhold til den foreslåede voldsskadeforsikring, at der på bekendtgørelsesniveau vil blive fastsat nærmere regler om vejledning af tilskadekomne og om frister for anmeldelse mv. i voldsskadeforsikringsordningen.”

Jeg henholder mig til Arbejdstilsynets oplysninger, og jeg kan i øvrigt henvise til mit svar på BEU-spørgsmål nr. 5 til L23.

Venlig hilsen

Ane Halsboe-Jørgensen
Beskæftigelsesminister